

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะได้ประสบการณ์แห่งความสุขเหนือประสาทสัมผัส รักษาการตระหนักรู้อยู่เสมอว่าลูกเป็นลูกของใคร ถ้าลูกลืมพอ ความสุขของลูกก็จะหายไป
- คำถาม:** ลูกคนไหนมีความสุขอย่างถาวรของการได้พบพอ?
- คำตอบ:** ลูกที่สร้างทุกความสัมพันธ์กับพอ ผู้ที่เพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพอผู้เดียว และผู้ที่ไม่จดจำผู้ที่มีร่างกายใดๆ จะมีความสุขอย่างถาวร ถ้ามีการจดจำผู้ที่มีร่างกาย ลูกจะต้องร้องไห้อย่างมาก ผู้ที่จะกลายเป็นนายของโลกไม่เคยร้องไห้
- เพลง:** ห้ามลืมวันเวลาในวัยเด็กของลูก

โอม ชานติ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน ห้ามลืมว่าลูกคือลูกๆ ของพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ถ้าลูกลืมสิ่งนี้ ลูกจะทำให้ตัวลูกเองร้องไห้และสติปัญญาของลูกจะถูกดึงไปสู่โลกที่สกปรก ด้วยการจดจำระลึกถึงพอ ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุหนือประสาทสัมผัส ความสุขนี้จะหายไปถ้าลูกลืมพอ จดจำไว้เสมอว่าลูกคือลูกๆ ของบาบามีฉะนั้นลูกจะทำให้ตัวลูกเองร้องไห้ ทุกคนคือลูกของพระเจ้า ลูกทั้งหมดพูดว่า: โอ้ บาบามี! โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ปกป้องเรา! อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าลูกได้รับการปกป้องจากพ่อเมื่อใด ไม่มีนักปราชญ์หรือผู้ทรงศีลใดรู้ว่าลูกได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้น ในชีวิตจากพ่อเมื่อใด เพราะพวกเขาบอกว่าพระเจ้าอยู่ในทุกอณู ขณะนี้ลูกๆ รู้จักพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ท่านคือพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ไม่มีใครน่ารักเท่ากับท่าน เป็นความผิดอย่างยิ่งที่ไม่รู้จักพ่อเช่นนี้ เหตุใดผู้คนจึงเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา? ท่านคือใคร? ไม่มีใครรู้อะไร พ่อพูดว่า: ลูกได้กลับมาไม่รู้คิดอย่างมาก! ดูสิว่ามายารวันทำให้ลูกเป็นอะไร เวลานี้ลูกๆ รู้ว่านี่คือสถานที่เกิดของพ่อ พ่อมาทุก 5,000 ปี พวกเขาพูดว่าท่านจะมาหลังจาก 40,000 ปีเมื่อยุคเหล็กมาถึงตอนจบ รูปภาพของตรีมูรติถูกแสดงไว้ พวกเขาได้ตั้งชื่อถนนว่าถนนตรีมูรติด้วย แต่ไม่มีใครรู้จักภาพลักษณ์ทั้งสามของบราห์มา วิษณุและชางก้าในรูปภาพ บราห์มาทำอะไร? วิษณุและชางก้าทำอะไร? พวกเขาอาศัยอยู่ที่ไหน? ผู้คนไม่รู้อะไรเลย; พวกเขาอยู่ในความมืดสนิท พ่อคือผู้สร้าง สิ่งสร้างของท่านนี้ใหญ่โตมาก ละครไร้ขีดจำกัดและมีจำนวนมนุษย์ในละครอย่างไร้ขีดจำกัด เมื่อเป็นยุคทองเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว เมื่อเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในบารัต ไม่มีอาณาจักรอื่นใด พวกเขาบอกว่า: เทพเจ้าศรีลักษมีและเทพเจ้าศรีนารายณ์ พวกเขาแม้กระทั่งพูดถึงรามและสีดาว่าเทพเจ้ารามและเทพเจ้าสีดา เทพเจ้านารายณ์และเทพเจ้าลักษมีมาจากที่ใด? พวกเขาปกครองในอดีต แต่ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่รู้จักเรื่องราวชีวิตของพวกเขา พวกเขาเพียงแต่ร้องเพลงอยู่เรื่อยๆ ว่าพระเจ้าคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข แต่การที่ท่านเป็นผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขอย่างไรไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ใด ท่านให้ความสุขอะไรแก่ทุกคน? ท่านขจัดความทุกข์ของทุกคนเมื่อใด? พวกเขาไม่รู้อะไรเลย ขณะนี้ลูกๆ กำลังศึกษาราชโยคะที่นี่เพื่อกลายเป็นเหมือนเทวีลักษมีและเทวานารายณ์ ลูกรู้ด้วยว่าเทพรามและเทวีสีดาจะถูกสร้างขึ้นที่นั่นเช่นกัน ลูกจะใช้ 8 ชาติเกิดของลูกครบสมบูรณ์ในยุคทองแล้วเข้าสู่อาณาจักรของรามและสีดา ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรที่ไร้ขีดจำกัดของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดที่นี่ ลูกผู้เป็นเทพเจ้ากำลังกลายเป็นนายของสวรรค์ สวรรค์ไม่ได้อยู่บนท้องฟ้า ไม่มีใครรู้อะไร พวกเขาไม่มีความทุกข์ที่ตกต่ำอย่างสมบูรณ์ พวกเขาพูดว่า: คนนั้นคนนี้ได้ไปสวรรค์ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย อัจชะ ชาวคริสต์และชาวพุทธทั้งหมดจะไปสวรรค์หรือไม่? พวกเขาภายหลังและก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเอง ดังนั้นพวกเขาจะสามารถไปสวรรค์ได้อย่างไร? พวกเขาไม่รู้ด้วยซ้ำว่าอะไรคือสิ่งที่เหมาะสมถึงความถึงสวรรค์ ชันยาสชี้พูดว่าพวกเขาหลอมรวมเข้าไปในแสง บางคนพูดว่าพวกเขาไปสู่ดินแดนนิพพาน ว่ามีโลกในดินแดนนิพพาน นั่นเป็นสถานที่อาศัย ไม่มีเรื่องของแสงหลอมรวมเข้าไปในแสง ถ้า

พวกเขาหลอมรวมเข้าไปในแสง ดวงวิญญาณจะถูกทำลายและละครทั้งหมดก็จะจบสิ้นลง ไม่มีดวงวิญญาณใดสามารถได้รับการหลุดพ้นจากละครนี้ ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นชั่ววันริบหรี่ได้ ไม่มีใครเข้าใจความหมายของเพลงและไม่มีใครแม้แต่จะเข้าใจความหมายของการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุดเช่นกัน พ่อพูดว่า: โບหน้าของลูกคือโບหน้าของมนุษย์ โບหน้าเหล่านั้นเหมือนกับโບหน้าของเทพ มีเทพในตอนต้นของยุคทอง อาณาจักรของพวกเขาอยู่เป็นเวลา 2,500 ปี หลังจากนั้นในเวลาที่เหลืออยู่อีก 2,500 ปีข้างหน้า ศาสนาอื่นทั้งหมดก็มาแทนที่จะพูดว่าระยะเวลาของวงจรถือ 5,000 ปี พวกเขา ก็พูดว่าระยะเวลาของต้นกัลปะเป็นแสนปี แต่พวกเขาก็ยังไม่มาเพื่อเข้าใจสิ่งที่ลูกอธิบาย เพียงผู้ที่มาและเข้าใจสิ่งเหล่านี้ในวงจรถือแล้วเท่านั้นที่จะมาอีกครั้ง ก่อนอื่นอธิบายว่านั่นคือการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัดที่ชั้นยาสซี นำมาใช้โดยการทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาและเข้าไปในป่า ในตอนแรกพวกเขาสะโตประธาน เวลานั้นพวกเขาได้กลับมาตาโมประธาน พวกเขากลับมาจากป่าและสร้างปราสาทราชวังที่ใหญ่โต ชั้นยาสซีเหล่านั้นคำจุนบาร์ตบนพื้นฐานของความบริสุทธิ์ของพวกเขาอย่างแน่นอน พวกเขาได้รับใช้บาร์ต ถ้าไม่ได้เป็นเพราะศาสนาของการสละละทิ้ง บาร์ตคงถูกเผาไหม้ไปในกิเลสจนหมดสิ้นและไม่บริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในตอนแรกพวกเขามีพลังของความบริสุทธิ์ที่คำจุนบาร์ต เมื่อเป็นอาณาจักรของเทพบาร์ตมั่งคั่งมาก พวกเขา มีพระราชวังที่ใหญ่โตประดับประดาด้วยเพชร ทุกสิ่งเหล่านั้นหายไปไหน? ทั้งหมดนั้นได้ลงไปอยู่ข้างล่าง พวกเขาพูดว่าลังกาและดาวรากาอยู่ใต้ทะเล ลังกาและดาวรากาไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ เคยมีพระราชวังทองคำ เนื่องจากพวกเขาสามารถใส่เพชรในวัดได้ แล้วพวกเขาไม่มีอะไรที่นั่น? ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก! บาบ่าได้มาอีกครั้ง ท่านพูดว่า: จดจำพ่อ! ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้นที่บาบของลูกจะได้รับบริการปลดปล่อย แต่ลูกลืมสิ่งนี้และจดจำผู้ที่มีร่างกาย ไม่มีประโยชน์ใดในการจดจำผู้ที่มีร่างกาย พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! ห้ามจดจำผู้ที่มีร่างกาย แม้ว่าแม่ของลูกจะตาย ก็ให้กินฮาลวา ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะมีรายได้ เราเป็นลูกๆ ของซีพบบา และเราต้องประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่าน ถ้าลูกไม่จดจำระลึกถึงพ่อในเวลานี้ ลูกจะต้องเสียใจและร้องไห้อย่างมาก มีความจำเป็นอะไรสำหรับผู้ที่กำลังจะกลายเป็นนายของโลกที่จะร้องไห้? เป็นเมื่อลูกลืมพ่อที่มายาตบตีลูก เหตุนี้เองบาบอธิบายให้กับลูกครั้งแล้วครั้งเล่าว่า: จดจำพ่อและมรดก! พระเจ้าแห่งความเป็นอมตะจะไม่นั่งและเล่าเรื่องราวของความเป็นอมตะให้แก่ปราชญ์เพียงผู้เดียวเท่านั้น จะต้องเป็นผู้คนมากมายที่นั่นอย่างแน่นอน พ่ออธิบายแก่มนุษย์ทุกคนว่า: ขณะนี้ ห้ามกลับมาไม่บริสุทธิ์ จงกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ไม่มีกิเลสในสวรรค์ ถ้ามีกิเลสในสวรรค์ด้วย แล้วความแตกต่างระหว่างสวรรค์และนรกคืออะไร? ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญเทพ: ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์เต็มพระเจ้ามาและทำให้ทุกคนเป็นเทพและเทวี ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าจะสามารถทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น มีเพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้น อาณาจักรของเทพและเทวีเป็นที่จดจำ จะมีราชา ราชนีและปวงประชาเหมือนเดิมที่นั่น แต่พวกเขาจะไม่ถูกเรียกว่าเทวาและเทวี นั่นเรียกว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พ่ออธิบายแก่ดวงวิญญาณนี้ (บราห์มา) มีสองดวงวิญญาณ หนึ่งคือพ่อและอีกหนึ่งคือดาตาดวงวิญญาณหนึ่งใช้ 84 ชาติเกิด และอีกดวงวิญญาณหนึ่งอยู่เหนือการกลับชาติมาเกิด พ่อไม่เคยกลับชาติมาเกิด ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและสอนราชาโยคะให้แก่เราเพื่อที่จะทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์ พ่ออธิบายกับลูกว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ ผู้นี้มีประสบการณ์ 84 ชาติเกิด เวลานั้นเป็นชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา พ่อผู้ที่ปราศจากตัวตน ดังนั้นพ่อจะมาสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ ได้อย่างไร ไม่มีอะไรสามารถเกิดขึ้นด้วยแรงบันดาลใจ ไม่สามารถเป็นคำสอนของพระเจ้ากฤษณะได้ เขาจะสามารถมาได้อย่างไร? เขาคือเจ้าชายของยุคทอง 16 องค์เต็ม หลังจากนั้นในยุคเงินก็มี 14 องค์แล้วเหตุใดพวกเขาถึงใส่กฤษณะในยุคทองแดง? เขาควรมาก่อน พ่ออธิบายว่า: ก่อนอื่นจดจำพ่อ มิฉะนั้นมายาจะตบตีลูกอย่างแรงมาก มีต้น “ไมยราพ” ที่เหี่ยวเฉาเมื่อลูกแตะสัมผัส สภาพของลูกก็เป็นเช่นเดียวกัน เมื่อลูกไม่จดจำพ่อ ทุกสิ่งก็จบสิ้น ลูกเคยได้ยินในเพลง “ห้ามลืมวันเวลาในวัยเด็กของลูก” ถ้าลูกลืมพ่อ ลูกจะ

เจ็บปวดไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง พ่อพูดว่า: ลูกเป็นลูกของพ่อใช่ไหม? ร่างกายของลูกถูกสร้างขึ้นด้วยยาพิษ และนั่นคือพ่อแม่ทางร่างของลูก ผู้เดียวที่นั่นคือพ่อที่ปราศจากตัวตนและผู้นี้คือพ่อทางจิต (alokik) ผู้นี้มีขีดจำกัดและขณะนี้ได้กลับมาไร้ขีดจำกัด มองดูลูกสาวทางโลกผู้นี้ (ดาดีเนอรัมล ชานต์ดา) ก็กำลังนั่งอยู่ที่นั่นเช่นกัน มีผู้ที่เป็นทางโลก ทางจิต และผู้เดียวจากเหนือโลก ชีพบาบาไม่มีพี่น้องชายหรือหญิงใดๆ ไม่ทั้งทางโลกหรือ ทางจิต หรือจากเหนือโลก มีความแตกต่างอย่างมาก! การเป็นของพ่อผู้เดียวไม่เหมือนกับ การไปบ้านป่าของลูก! การสร้างความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อเช่นนี้ต้องใช้เวลา ต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา มีแม่กระทั่งลูกๆ ที่อยู่มาเป็นเวลา 50 ปี แต่พวกเขา ก็ยังไม่จดจำชีพบาบาตลอดทั้งวัน ต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่จะลืมทุกคนและจดจำผู้เดียว บางคนจดจำบาบาหนึ่งเปอร์เซ็นต์และบางคนจดจำท่านสองเปอร์เซ็นต์และบางคนแทบจะไม่จดจำท่านเลยแม้แต่ครั้ง

เปอร์เซ็นต์ นี่เป็นจุดหมายปลายทางที่สูงมาก พ่ออธิบายว่า: ห้ามลี้มวัยเด็กของลูก ลูกได้รับมรดกแห่ง สวรรค์ของลูกจากพ่อ ลูกรู้ว่า ลูกได้ตายในขณะที่มีชีวิตรวมและเป็นของพ่อเพื่อที่จะไปยังโลกใหม่ ดังนั้น ลูกควรมีความสุขอย่างถาวร โอ้! เราจะกลับมาสวมมงกุฎสองชั้น! ผู้คนไม่รู้ว่าคุณได้เทพเหล่านั้นถึงลูก เรียกว่า 16 องค์ และ 14 องค์ในยุคทอง พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย คัมภีร์ของหนทางแห่งความเลื่อมใส ศรัทธาจะถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง หฐโยคะและการจาริกแสวงบุญจะคงอยู่อีกครั้ง แต่อะไรจะเกิดขึ้นกับสิ่งเหล่านั้น? จะมีใครไปสวรรค์ผ่านสิ่งนั้นหรือไม่? ไม่! ผู้คนทำหลายสิ่งหลายอย่างด้วยพลังลึกลับ มีมากมาย ที่มีพลังลึกลับ ผู้คนนับพันไล่ตามพวกเขา พวกเขาทำให้นาฬิกาและสิ่งอื่นๆปรากฏขึ้นมาด้วยพลังลึกลับ พวกเขาไม่เข้าใจว่าทั้งหมดนั้นเป็นไปในช่วงเวลาชั่วคราว จำเป็นต้องใช้ความพยายามอย่างมากในสิ่งนั้น มีแม่กระทั่งหนังสือที่ลูกสามารถเรียนรู้พลังลึกลับ ผู้คนนับแสนไล่ตามพวกเขา ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับมรดก แห่งสวรรค์ของลูกจากบาบา ไม่มีสิ่งใดที่ลูกมองเห็นได้ด้วยตาของลูกจะยังหลงเหลืออยู่ พ่ออธิบายว่า: ลูกมาอย่างปราศจากร่างและเล่นบทบาทของลูกผ่านร่างกาย ถ้าลูกต้องได้รับการบอกถึงบัญชีของ 8.4 ล้านชาติเกิด จะใช้เวลาถึง 12 เดือน เป็นไปไม่ได้! มันง่ายมากที่จะบอกลูกถึงบัญชีของ 84 ชาติเกิด ลูกยังคงวนไปในวงจร 84 ชาติเกิดต่อไป เมื่อสุริยวงค์มีอยู่ จันทรวงค์ไม่มีอยู่ เมื่อสุริยวงค์สิ้นสุดลง จันทรวงค์ก็ปรากฏขึ้น เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกคือสกุลบราห์มินและลูกก็จะกลายเป็นสกุเทพ เหตุนี้เองลูกจึงกำลัง ศึกษาเล่าเรียนการศึกษานี้ หลังจากนั้นลงบันไดมา ลูกก็กลายเป็นพ่อค้าและศูทร เวลานั้นลูกได้จดจำ 84 ชาติเกิดของลูก ลูกต้องจดจำวงจรนี้ด้วย ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะมีสุขภาพพลานามัยดีเสมอและมั่งคั่งเสมอและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ด้วยการรู้วงจรลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก ลูกรู้ว่าโลกเก่านี้ กำลังจะกลายเป็นสุสาน ไม่มีสิ่งใดจะหลงเหลืออยู่ ทุกสิ่งจะจบสิ้น มีการกล่าวว่า “รวมไป และราวันก็ไป” ครอบครัวยุคทองจะเล็กมาก ขณะนี้ครอบครัวยุคทองใหญ่มาก ลูกๆ รู้ว่าอาณาจักรนั้นกำลัง ถูกก่อตั้งขึ้น ประการแรกต้องมีความเพียรพยายามสำหรับทุกสิ่ง พ่อดลใจลูกให้เพียรพยายาม: ลูกๆ จดจำพ่อ! ลูกจะไม่จดจำพ่อผู้ที่ลูกได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์ที่ไร้ขีดจำกัดจากท่านหรือ? พ่อเตือนลูกว่าลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ ขณะนี้จงเพียรพยายามอีกครั้งและกลายเป็นนายของสวรรค์ อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดิ ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ห้ามกลายเป็นเหมือนต้น “ไมยราพ” ในสถานการณ์ใดๆ ห้ามลี้มวัยเด็กของพระเจ้าและเหยิวเฉา มอง แต่ไม่เห็นสิ่งที่ลูกเห็นด้วยตาของลูก
2. มีเพียงการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกจะได้รับรายได้ ดังนั้นห้ามร้องไห้ด้วยการจดจำผู้ที่มี

ร่างกาย จดจำพ่อและมารดาแล้วประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลก

พร: ขอให้ลูกกลับมาเป็นตัวของพลังและอยู่เหนืออิทธิพลต่างๆของความเป็นมิตรของมายาบนพื้นฐานของการทำตามการกำหนดที่สูงส่ง มีคำพร่าปนจากลูกๆ ว่าญาติพี่น้องของพวกเขาไม่รับฟังพวกเขา พวกเขาไม่มีความเป็นมิตรที่ดี และเพราะด้วยสิ่งนี้พวกเขาไม่สามารถกลับมามีพลังได้ อย่างไรก็ตาม ลูกได้รับพรว่าเป็นตัวแทนความรู้ และตัวแทนพลัง ดังนั้น จึงทำให้สภาพของลูกเล็กลงคลอนบนพื้นฐานของการทำตามการกำหนดที่สูงส่ง ฝ่าฝืนกฎของทุกคนอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง อยู่อย่างมั่นคงขณะเล่นบทบาทที่สาโรชน์ของลูก อยู่ในความเป็นมิตรของพ่ออย่างสม่ำเสมอ และลูกจะไม่ได้รับการแต่งแต้มสีสันโดยสีใดๆของการอยู่กับดวงวิญญาณที่ทาโมกุณี

คติพจน์: คาร์มาโยคีคือผู้ที่กระทำขณะนั่งบนกิ่งของต้นกัลปะของการกระทำ ขณะอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือทุกสิ่ง

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: คงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส มีธรรมชาติที่ง่ายดาย และอดทนอย่างสม่ำเสมอ

บางดวงวิญญาณมีธรรมชาติเฉพาะตัว และพวกเขาก็ยังคงดำเนินชีวิตตามธรรมชาตินั้นต่อไป แม้จะขัดกับจิตสำนึกที่ปรารถนาของพวกเขาก็ตาม พวกเขาพูดว่า: ฉันไม่ต้องการทำเช่นนั้น แต่นั่นเป็นธรรมชาติของฉัน เช่นเดียวกัน ลูกๆ ควรจะมีธรรมชาติที่ง่ายและเรียบง่ายเช่นนั้น เพื่อให้ทุกคนสัมผัสว่าลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายและเป็นธรรมชาติ ฉันจะทำอะไรได้? ฉันจะมีโยคะได้อย่างไร? สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจบสิ้นลง จึงให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอ นั่นคือเป็นโยคี โดยการทำให้ประเด็นหลักนี้เป็นธรรมชาติของลูก ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในทุกวิชา